

Door de bril van Jorissen

Goed gekleed te water

Begin september lag ie al op de mat, de eerste vakantiecatalogus voor 2008. De bomen waren nog vol in het blad, en ik viel meteen in een beginnende winterdip. Wat werd ik somber van al die foto's van mooie huizen met zwembad en daarboven een immer blauwe lucht. En wat werd ik moehoeoeoeo van al die begeleidende hijgerige tekstjes over de lekkere zon, het lekkere water, het lekkere eten, kortom het lekkere genieten dat jij als zwoegende burger waard bent.

Alsof al dat lekkere gedoe in zo'n lekker huisje je niet na een paar dagen de strot uitkomt. En wat te denken van veel van mijn vriendinnen die vanwege die lekkere zon een bovenlip als een rimpelrokje hebben en een decolleté zo ruw als een hagedissenhuid? Ondertussen voelen ze zich daar helemaal niet zo lekker bij.

Ach, mevrouw met de Bril gaat weliswaar graag op reis, maar ze is nu eenmaal geen lekker huisjesmens, dat had u ondertussen al begrepen. Naast dat ik geen huisjesmens ben, zijn er andere zaken aangaande zomer, zon en water die elk jaar weer extra inspanning en inventiviteit vragen.

Trek maar eens het nieuwste sexy badpak aan met een scheve rug vol littekens. Zo'n pakje met veel bloot wil eerst en vooral zichzelf presenteren, en moet als het ware als een tweede huid om je heen zitten. Lukt natuurlijk voor geen meter als het lijf dat erin zit niet meewerkt. Dat had ik al vroeg door, dus ik behielp me eerst met een degelijk hooggesloten badpak. Wat later kwamen de gypakjes en nog later de danspakjes. Denk niet dat die een oplossing boden. Mijn kast ligt vol met probeersels. De pakjes mochten dan wel hooggesloten zijn, altijd en altijd was het kruis te slobberig en moest ik aan het verbouwen slaan. Klittenband, naald en draad, drukknopje hier, ritsje daar, en nog is Holle Bolle Gijs niet tevreden. Ondertussen vormen wij, mensen met een 'maatje anders' een niche, ofwel een gat in de markt.

Steeds meer ontwerpers van badkleding storten zich op klanten met een 'medisch ongemak', zoals wij in die branche vaak genoemd worden. Zoals vrouwen met één borst of met een borstprothese, mensen met een stoma, moedervlekken, obesitas en andere zaken die liefst niet al te zichtbaar mogen zijn. Opvallend is dat het vooral om ontwerpers (vooral vrouwen) gaat die zelf 'een vlekje' hebben. Da's mooi natuurlijk. Ervaringsdeskundigheid verwerken in een nieuw product en daar nog je brood mee verdienen ook is nooit weg.

Een van die ontwerpers is een vrouw die zelf een stoma draagt. Omdat ze liever heeft dat je dat zakje niet ziet, begon ze badkleding te ontwerpen. Op een aantal van haar damesbadpakken maakte ze een extra reep stof die ze schuin verwerkte. Kleedt nog slank af ook. En voor de heren maakte ze naast een badboxershirt een soort hansop. Klinkt babyachtig, maar het ziet er lang niet gek uit. Ze showt haar modellen regelmatig op 'stomadagen' en doet daar ook nieuwe ideeën op. 'Saunagangers met een zakje' kunnen bij haar ook een speciale saunaband bestellen.

Margalé B. ontwerpt tailor-made design die op het lijf geschreven is. Klinkt wat duurder, maar haar patronen, materiaal en styling zijn helemaal afgestemd op je persoonlijkheid, lengte, huid en de beperking. Ze doet alleen in damesbadmode en werkt volgens de moderne 'moulage stijl'. Een soort boetseren met elastische materialen, die ze combineert met steviger linnen of rubber coatings. Op deze manier ontstaat een gestroomlijnd 'korseteffect' zonder toeters en bellen. Ze werkt alleen met hoogwaardige Italiaanse en Franse stoffen. Wat wil je van iemand die afgestudeerd is aan de Parijse modeacademie? Haar motto: *De vrouw draagt het badpak en niet andersom.* Op een filmpje van haar site showen vrouwen

met moeilijke lijven, dansend op het ritme van twee zwarte djembespeelers, een aantal creaties van haar hand.

Voorts zijn er natuurlijk ook mensen die qua lichaamsvorm niet ongemakkelijk zijn, maar wel een huid hebben die geen zon verdraagt. De firma Odiezon (goeie naam) komt tegemoet aan de badmodewensen van jong en oud, vrouw en man. Bij Odiezon is badkleding te bestellen gemaakt van speciale UV-werende stof, stof die de zon tegenhoudt dus. Pakken en pakjes met korte of lange mouwen. Op het eerste gezicht doen ze aan sportpakjes denken. Qua vormgeving is er niks mis mee. Voor kinderen en baby's bestaat een speciale kledinglijn.

Het is mooi dat ze bestaan, de maatwerkontwerpers. Maar het idee alleen al om voor mijn badpak 2008 weer iets te moeten bedenken, vervolgens de maat laten nemen, passen en nog eens doorpassen doet me zuchten. Nee, ik ga het simpeler aanpakken. Doe mij dit jaar maar een bourkini, het badpak voor de zwemlustige moslima. Ik bestelde er een op zicht en begaf me, geheel gekleed in turkoois jurkje en legging te water.

Nee, het is helemaal niet zwaar zwemmen in al die kleren! En je zweet je niet kapot in de speciale luchtige stof die ook nog eens bescherming biedt tegen UV-stralen. Allemaal beeldvorming die niet klopt. 'Och, zielig toch, zo'n geklede moslima in 't water.' Hoe vaak heb ik dat de laatste week niet gehoord. Wat nou zielig? Dat een in bourkini geklede moslima een Almeloos zwembad uitgestuurd werd, omdat eh..... De bekrompen mens een vastomlijnd beeld heeft van wat te dragen in het water. Da's pas zielig. Ik ben solidair met de bourkinidraagsters. Alleen dat mutsje, dat knip ik af.

Nu maar hopen dat de moslima ook solidair met mij is.